

[Undervisningsministeren.]

geriet, og den risiko synes jeg ikke vi skal løbe.

Jeg forelagde derfor straks i det nye folketingsår på ny de tre sager for finansudvalget med ansøgning om følgende bevillinger på forventet tillægsbevilling for indeværende finansår: det zoologiske institut 50 000 kr., H. C. Ørstedinstituttet 1 mill. kr. og kemiske institutter i Århus $\frac{1}{2}$ mill. kr.

Der blev samtidig udførligt redegjort for, at man på finanslovene for de kommende finansår var sindet at søge til det zoologiske institut i alt ca. 18 mill. kr. i løbet af 5-6 år, til H. C. Ørstedinstituttet 28 mill. kr. på samme måde over 5-6 år og til de kemiske institutter i Århus knap 10 mill. kr. til 1961-62 inkl.

Ved sagerens behandling i finansudvalget gav også venstre og det konservative folkepartis medlemmer udtryk for, at de i realiteten var enige i de forelagte forslag; de markerede dette ved dels at stemme for Århusforslaget, dels ved ikke at stemme imod de to andre forslag, men blot at undlade at stemme. De to partiers repræsentanter udtalte samtidig, at deres standpunkt var motiveret med, at de af principielle grunde måtte ønske forslag som de forelagte gennemført ved lov.

Ministeriets bevæggrunde til ikke at vælge lovgivningsvejen i de konkrete tilfælde vil være fremgået af den givne redegørelse, og jeg tror ikke, nogen minister ville have blandet anderledes under de givne forhold blot for at hævde et princip; ingen ved på forhånd, hvornår vinteren sætter ind, og selv den korteste yderligere udættelse kunne få ganske uoverskuelige følger. Det er bevillinger på 50 000 kr., 1 mill. kr. og $\frac{1}{2}$ mill. kr., der er tale om på tillægsbevillingsloven for indeværende finansår; hvad der derudover skal bruges, skal år efter år vedtages på finanslovene. Folketinget vil derved stadig have indseende med sagerens videre forløb, herunder have mulighed for i givet fald at gribe ind i den takt, hvori bevillingerne stilles til rådighed.

Jeg finder i denne forbindelse anledning til at understrege, at det samlede omfang af bevillingerne til egentlige statsbyggerarbejder i indeværende finansår, herunder de bevillinger, som er bevilget på forventet tillægsbevilling, ikke vil afvige væsentligt fra omfanget af de tilsvarende bevillinger i finansåret 1957-58; jeg kan i så henseende også henvide til finansministerens bemærkninger ved fremsættelsen forleden af forslaget til finansloven for det kommende finansår.

Med hensyn til selve det principielle spørgsmål er jeg ikke uenig i den betragtning, at bevillinger af en vis betydelig størrelsesorden bør søges gennemført ved lovforslag; jeg mener blot ikke, at man på forhånd kan fiksere et eller andet beløb og fastslå, at alle bevillinger over dette principielt er et lovgivningsanliggende, men at spørgsmålet i nogen grad må bero på en afvejen af forholdene i det enkelte tilfælde.

Jeg kan således nævne, at man i de seneste år har fulgt den praksis at søge helt nye statsgymnasier oprettet ved lov, medens opførelse af nye bygninger ved bestående skoler gennemføres ved finanslovbevilling. I det hele taget vil jeg mene, at selve det forhold, at der er tale om oprettelse af nye institutioner eller lignende, normalt vil pege imod lovforslag selv ved byggerier af et relativt begrænset omfang. Ved bestående institutioner kan der være tale om investeringer af et sådant omfang, eller der kan foreligge sådanne særlige forhold, at et lovforslag er en given ting; jeg kan som eksempler herpå fra undervisningsministeriets område nævne sagerne om det nye rigshospital og den polytekniske læreanstalts flytning, hvor tilslutningen i begge tilfælde er tilvejebragt ved lov. I det sidstnævnte tilfælde blev der tillige tilvejebragt en ekspropriationshjemmel, et forhold, som også kan spille ind ved afgørelsen af, om beløbet skal søges ved tillægsbevilling eller ved lov. Men bortset fra helt oplagte tilfælde kan yderligere en række faktorer være af betydning ved den konkrete afvejning af spørgs-